

XIII Konferencja Naukowo-Techniczna „WARSZTAT PRACY RZECZOZNAWCY BUDOWLANEGO”

Zagadnienia rzeczoznawstwa budowlanego tj. diagnostyki i oceny obiektów znajdują coraz większe znaczenie w gospodarce narodowej. Stąd też wskazany jest rozwój prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych wielu ośrodków naukowych a także ośrodków gospodarczych, rozwiązujących oraz podejmujących decyzje inwestycyjne. Jedną z form rozwiązywania tych problemów są organizowane konferencje oraz sympozja naukowo-techniczne a także liczne seminaria specjalistyczne.

W dniach 21-23 maja 2014 odbyła się w Cedzynie (pod Kielcami) XIII Konferencja Naukowo - Techniczna „Warsztat Pracy Rzeczoznawcy Budowlanego” organizowana przez PZITB Oddział Kielce oraz Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Świętokrzyskiej (przewodniczący Komitetu Organizacyjnego – prof. Wiesław Trąmpczyński) pod patronatem Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, Instytutu Techniki Budowlanej, Politechniki Świętokrzyskiej, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Celem konferencji (organizowanej od 1985 roku) było doskonalenie Rzeczoznawców Budowlanych oraz pogłębianiu wiedzy kandydatów na Rzeczoznawców w formie przekazywania i wymiany informacji, wiedzy i doświadczeń z zakresu szeroko rozumianego rzeczoznawstwa budowlanego. Wzięło w niej udział 203 uczestników z Wyższych Uczelni, Ośrodków Naukowo-Badawczych, firm projektowych, oddziałów Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, PZITB, firm wykonawczych oraz rzeczoznawców działających w firmach specjalistycznych.

Patronat medialny zapewniły takie uznane czasopisma jak: Budownictwo i Prawo, Builder, Inżynier Budownictwa, Inżynieria i Budownictwo, Przegląd Budowlany, Materiały Budowlane oraz Mosty.

Rzeczoznawstwo jest jedną z najbardziej odpowiedzialnych form działalności, w hierarchii samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Rzeczoznawcy powoływani są do opiniowania trudnych problemów technicznych w projektowaniu, wykonawstwie i użytkowaniu obiektów budowlanych, i inżynierskich, a także biorą udział w ocenie przyczyn i skutków katastrof i awarii, w tym spowodowanych „siłami natury”. Ocena obiektów budowlanych i inżynierskich wymaga rozwiązywania coraz szerszego zakresu problemów związanych z zastosowaniem nowoczesnych metod badawczych i ich interpretacją, monitoringiem i diagnostyką, a także nowymi metodami wzmocnień konstrukcji, co skutkuje koniecznością kształcenia ustawicznego.

Dlatego, też Konferencja „Warsztat Pracy Rzeczoznawstwa Budowlanego” ma charakter szkoleniowy i przewidziana jest w formie warsztatów umożliwiających przekazanie i wymianę informacji, wiedzy i doświadczeń z zakresu szeroko rozumianego rzeczoznawstwa

budowlanego. Przedstawiono na niej 43 referaty przygotowane na zamówienie u wybitnych specjalistów w kraju, przewodniczących organizacji inżynierskich (PIIB i PZiTb), kierowników związanych tematycznie Instytutów Naukowych, a także zgłoszonych przez aktywnych zawodowo rzeczoznawców, jak i firm specjalistycznych. Wszystkie referaty, których tematyka obejmowała:

1. Zagadnienia formalno – prawne w działalności Rzeczoznawcy Budowlanego.
2. Oceny stanu technicznego i trwałości konstrukcji z uwzględnieniem wpływu środowiska i innych oddziaływań zewnętrznych, w tym zagadnienia eksploatacji obiektów o konstrukcji wielkopłytywowej.
3. Zagadnienia eksploatacji i bezpieczeństwa mostów oraz dróg.
4. Systemy monitoringu i nieniszczące metody badawcze stosowane w ocenie stanu technicznego obiektów budowlanych, z analizą wyników i przykładami zastosowań.
5. Oceny stanu technicznego instalacji wewnętrznych obiektów budowlanych i sieci zewnętrznych.
6. Przykłady ciekawych ekspertyz obiektów budowlanych.

były recenzowane przez Komitet Naukowo-Programowy Konferencji, pod przewodnictwem prof. Leonarda Runkiewicza, zostały zamieszczone w materiałach konferencyjnych (598 str.) opracowanych redakcyjnie przez dr hab. Barbarę Goszczyńską.

W referatach oraz w dyskusji na konferencji przedstawiono problemy ogólne oraz problemy specjalistyczne dotyczące rzeczoznawstwa. Były to:

- Problemy prawne rzeczoznawstwa budowlanego w świetle obowiązujących przepisów (A. R. Dobrucki),
- Zasady stosowania wyrobów budowlanych w aspekcie działalności rzeczoznawcy (J. Bobrowicz),
- Ekspertyzy mostowe – praktyka i wyzwania (W. Radomski, T. Siwowski),
- Ekspertyzy w obszarze infrastruktury drogowej (L. Rafalski, J. Rymśa),
- Ekspertyzy w zakresie oddziaływania dróg na środowisko (M. Tracz, K. Woźniak),
- Technologie naprawy dróg w aspekcie prawidłowego rozpoznania konstrukcji nawierzchni (M. Iwański),
- Nowe zakotwienia w betonie przy użyciu kotew HILTI HIT HY 200 (HILTI Poland Sp. z o.o.) (W. Pękowski, A. Kuźniar),
- Oceny trwałości konstrukcji z betonu w warunkach zagrożenia karbonatyzacją i korozją chlorkową (L. Czarnecki, P. Wojciechowski),
- Nieniszczące diagnostyki zespolenia warstw betonowych na przykładzie posadzek (J. Hoła, Ł. Sadowski),
- Wybrane problemy mrozoodporności betonu (Z. Rusin),
- Oceny trwałości zmęczeniowej istniejących konstrukcji stalowych (T. Siwowski),
- Oceny nośności elementów stalowych według Eurokodu 3 (A. Biegus),
- Projektowanie rusztowań jako konstrukcji stalowych czy urządzeń? (PERI Polska Sp. z o.o.) (P. Gulak),
- Rola skurczu betonu w żelbetowych elementach konstrukcyjnych (K. Flaga),
- Dokładniejsze szacowania ugięć stropów – wybrane zagadnienia (W. Starosolski),

- Wybrane problemy eksploatacyjne istniejących zbiorników żelbetowych (A. Łapko),
- Sposoby naprawy najczęściej pojawiających się usterek w hydroizolacji fundamentów z zastosowaniem materiałów marki Weber-Deiterman (M. Rokiel),
- Możliwości oceny stanu technicznego przewodów kanalizacyjnych (A. Kuliczkowski),
- Oceny sprawności działania sieci ciepłowniczych i technologicznych (K.Wojdyga),
- Konstrukcje energetycznych kontenerowych stacji betonowych w aspekcie bezpieczeństwa (A. Różowicz),
- Instalacje gazowe w aspekcie zagrożenia wybuchami (J. Bylicki – referatu nie wygłoszono),
- Monitorowanie żelbetowych zbiorników i silosów po wzmocnieniach (L. Runkiewicz, P. Lewiński),
- Rewitalizacje budynków przemysłowych z żeliwnymi elementami konstrukcyjnymi (T. Urban),
- Wymiarowanie wzmocnień konstrukcji taśmami i matami węglowymi Sika Carbodur z uwzględnieniem warunków pożaru (Sika Poland) (J. Potrzebowski),
- Rola badań nieniszczących w zapewnieniu wysokiej jakości wyrobów ze stopów żelaza (RBM-NDT) (R. Jawor, B. Cieśla, M. Korneluk),
- Jakość i trwałość napraw konstrukcji żelbetowych (MC-BAUCHEMIE Sp. z o.o.) (T. Szczepański),
- O potrzebie diagnozowania i rewitalizacji budynków wielkopłytowych (A. Podhorecki, J. Sobczak-Piąstka),
- Diagnostyka i modernizacja budynków wielkopłytowych (L. Runkiewicz, B. Szudrowicz, H. Prejzner, R. Geryło, J. Szulc, J. Sieczkowski),
- Trwałość budynków wielkopłytowych w świetle badań (M. Wójtowicz),
- Problemy eksploatacji i zakresy prac remontowych i modernizacyjnych budownictwa mieszkaniowego systemowego (J. Z. Piotrowski),
- Wzmacniania ścian zewnętrznych budynków z wielkiej płyty przy docieplaniu (Inwestbud Holding Sp. z o.o. Sp. k.) (R. Poterała, B. Wojtas),
- Badania i analiza przyczyn awarii sufitów podwieszanych Stadionu Narodowego (A. Majewska, K. Kościńska-Grabowska, R. Nalewajko, P. Przybysz, K. Szulborski),
- Stany awaryjne elementów konstrukcji stadionu miejskiego w Poznaniu (K. Kościńska-Grabowska, R. Nalewajko, P. Przybysz, K. Szulborski),
- Kształtowania konstrukcji obiektów przemysłowych z uwagi na trwałość i odporność na oddziaływania eksploatacyjne (M. Płachecki, K. Koziński),
- Analizy stanu wzmacnianej konstrukcji w okresie 20-letniej eksploatacji (J. Krentowski, R. Szeląg),
- Ekspertyza budowlana budynku magazynowego mocznika (M. Lechman),
- Ocena stanu technicznego schodów z uwzględnieniem oddziaływania środowiska zewnętrznego (Z. Owsiak, M. Biskup, A. Sołtys),
- Użytkowanie obiektów budowlanych a zachowanie odporności ogniowej elementów budynku (B. Wróblewski),
- Polska Stacja Antarktyczna im. Henryka Arctowskiego – projektowanie, realizacja i badania eksploatacyjne (M. Skowron),

- Oceny wpływu drgań wzbudzanych wbijanych elementów Larsena (grodzie) na stan zachowania budynków w sąsiedztwie – wyniki ekspertyzy technicznej (E. Maciąg),
- Rozpoznanie jako podstawa projektowania geotechnicznego (J. Sendkowski, A. Tkaczyk, Ł. Tkaczyk),
- Rewaloryzacja zespołu Hali Stulecia we Wrocławiu (M. Czarniecki, D. Czerek).

W czasie konferencji Dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej J. Bobrowicz wręczył 12 Deklaracji Środowiskowych EKO-ITB dla wyrobów budowlanych.

XIII Konferencja Naukowo - Techniczna „Warsztat Pracy Rzecznawcy Budowlanego” organizowana była w szczególnym okresie, okresie zmian dotyczących uwarunkowań prawnych dotyczących rzecznawstwa budowlanego. Stąd też, w pierwszym dniu obrad, miała miejsce sesja specjalna nt. „Nowe zasady działalności rzecznawcy budowlanego”, której przewodniczył Prezes PIIB A.R.Dobrucki oraz Minister J. Szer.

W dyskusji poruszano m.in. problemy:

- niedostatecznego umocowania i zakresu działania rzecznawcy budowlanego w Prawie budowlanym oraz w rozporządzeniach i innych przepisach,
- ujednoczenia nazewnictwa i zakresu opracowań rzecznawczych,
- potrzeby podniesienia poziomu opracowań rzecznawczych,
- potrzeby współpracy rzecznawców branżowych oraz specjalistów,
- uznania specjalistycznych ośrodków badawczo-rozwojowych w rzecznawstwie budowlanym,
- szerszego wykorzystywania nowoczesnych metod badawczych oraz uznanych laboratoriów badawczych w działalności rzecznawców,
- przyznawania tytułu rzecznawcy na określony okres z możliwością jego przedłużania,
- podnoszenia poziomu działania i kształcenia rzecznawców budowlanych,
- współpracy rzecznawców z biegłymi powoływanymi przez inne podmioty (np. biegłymi sądowymi),
- potrzeby weryfikacji opracowań rzecznawczych,
- potrzeby kontroli realizacji wniosków i zaleceń podawanych w ekspertyzach i opiniach,
- zwiększenia współpracy organów nadzoru budowlanego z rzecznawcami,
- współpracy rzecznawców różnych specjalności do ocen w pełnym zakresie,
- doskonalenia systemów zbierania informacji o awariach i katastrofach budowlanych w oparciu o szersze i wiarygodne dane i analizy komputerowe, a następnie upowszechniane oraz udostępniane ich rzecznawcom,
- podnoszenie kwalifikacji rzecznawców poprzez szkolenia, kursy, publikacje a także sympozja i konferencje specjalistyczne,
- włączenia ubezpieczycieli do analizy awarii i katastrof oraz do ich usuwania.

Wśród problemów technicznych wskazano na potrzeby:

- doboru specjalności rzecznawców do rozwiązywania problemów technicznych dotyczących określonych zadań w ramach ekspertyz,

- pełnych analiz technicznych, wytrzymałościowych, korozyjnych i odkształceń w aspekcie występujących wad i usterek obiektów,
- stosowania adekwatnych i wiarygodnych metod badawczych w oparciu o uznane i akredytowane laboratoria, w tym badań metodami nieniszczącymi,
- badania in situ oraz analiz uwzględniających rzeczywiste stany konstrukcji, w tym szczegóły połączeń konstrukcyjnych a także zniszczeń i korozji,
- stosowania adekwatnych metod analitycznych do rozwiązywanych problemów technicznych, w tym metod analizy przestrzennej,
- opracowywania wniosków obejmujących rzeczywiste problemy i przyczyny występujących nieprawidłowości technicznych,
- opracowywania zaleceń pozwalających na optymalne rozwiązywanie określonych problemów nowoczesnymi technikami i technologiami,
- kontroli realizacji wniosków i zaleceń wykazanymi wcześniej metodami, szczególnie:
 - w zakresie poprawy warunków wodno-gruntowych oraz wzmocnień podłoży i fundamentowania,
 - napraw konstrukcyjnych i wzmocnień elementów, połączeń oraz całych konstrukcji,
 - napraw w zakresie ochrony przed korozją i wilgocią,
- stosowania odpowiednich metod badawczych i analitycznych, a następnie formułowania zaleceń dla obiektów zabytkowych we współpracy z konserwatorami zabytków,
- stosowania adekwatnych metod analitycznych z uwzględnieniem działań eksploatacji górniczych, działań komunikacyjnych, szczególnych oddziaływań środowiskowych (huragany, śniegi, ulewy, powodzie) obciążeń dynamicznych, obciążeń wyjątkowych, a także zmian obciążeń przy renowacji oraz modernizacji,
- prowadzenia monitoringów obiektów budowlanych w oparciu o analizy eksperckie z wykorzystaniem pomiarowych systemów elektronicznych,
- wprowadzenia wymagań opracowywania projektów technicznych wzmocnień (w oparciu o pełne badania i analizy) przy termorenowacji budynków z wielkiej płyty,
- stosowanie sprawdzonych metod diagnostyki wzmocnień ścian warstwowych i budynków z wielkiej płyty,
- ograniczanie posadowienia budowli na terenach zdegradowanych.

Wprowadzenie w życie powyższych wniosków wymaga podjęcia następujących działań:

1. Opracowania propozycji konkretnych zapisów uściślających lub uzupełniających dotychczasowe regulacje prawne z przyjęciem założenia, że proponowane zmiany skutkują na przyszłość i nie dotyczą osób obecnie posiadających tytuł rzeczoznawcy.
2. Przygotowania koncepcji zasadniczych zmian instytucji rzeczoznawstwa budowlanego polegających na jej ukształtowaniu od nowa, między innymi przez utworzenie różnych kategorii rzeczoznawcy budowlanego.

Powyższe wnioski kieruje się do władz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych z propozycją opracowania, w pierwszej kolejności,

przez te organizacje projektu zmian i nowych zapisów a następnie podjęcia się przygotowania koncepcji głębokiej reformy instytucji rzeczoznawcy budowlanego.

Propozycje zmian obecnie obowiązujących przepisów winny być po szerokiej konsultacji wśród rzeczoznawców podane do wiadomości środowisku budowlanemu oraz podmiotom gospodarczym.

Konferencję „Warsztat Pracy Rzeczoznawcy Budowlanego” uznano za bardzo pożyteczną dla podnoszenia poziomu rzeczoznawstwa budowlanego w zakresie diagnostyki, badań, analiz, ocen stanów technicznych oraz napraw i wzmocnień obiektów budowlanych.

Następna XIV Konferencja „Warsztat Pracy Rzeczoznawcy Budowlanego” planowana jest w najbliższym czasie.

Organizatorzy zapraszają do udziału w tej Konferencji wszystkich zainteresowanych problematyką budownictwa sprzyjającą zarówno użytkownikom jak i środowisku budowlanemu.

Poruszane na Konferencji **problemy oraz wnioski** z nich wynikające zarówno w zagadnieniach prawnych, organizacyjnych jak i technicznych **zostały przekazane do:**

- Sejmu Rzeczypospolitej,
- Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju
- Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego,
- Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i jej organów,
- Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa,
- Ośrodków Badawczo-Rozwojowych, a szczególnie Instytutu Techniki Budowlanej
- Rzeczoznawców i ośrodków projektowo-rzeczoznawczych,
- Czasopism specjalistycznych z dziedziny budownictwa.

Prof. Leonard Runkiewicz
Przewodniczący Komitetu
Naukowo – Programowego

Prof. Wiesław Trąmpczyński
Przewodniczący Komitetu
Organizacyjnego